

B
R
Ø
VHÚÐASKÓGVALIGIR
SPURNINGAR

Tað var ein »herligur fyrirstillingur«, s. n. vit fingi í Útvarpinum leygarkvöldið — og Finnogi hevði haraftrat skipa so fyrir, at ríkisumboðsmaðurin fekk ein so finan tjans at greiða frá tí stöðu sum ríkisumboðsmaðurin hevur í Føroyum, sum hann á ongan annan hátt hevði kunnað fingið — og sum embetsmaður væl heldur ikki hevði havt høvi til at givið.

Teir triggir vísu settu ríkisumboðsmanni ymskar spurningar, sum summir av teimum sjálvir høvdu havt frammi á fundi í Keyptmannahavn og í 14. September, spurningar, ið sum heild vóru so einkisigandi, at tað var sum eingin skakkur í teimum.

Hvat í allari víðu verð skal tað hava at siga um ríkisumboðsmaðurin skrivur á donskum ella føroyskum, lat okkum sleppa undan hesari húðaskógvamentanini, hetta er tað sama tværl. Lat hann sjálvan skriva tað hann vil, hann umboðar danska statin og ikki nakran føroyskan stovn.

Og síðani hetta víð flogvølli og nær, hví og hvar ríkisumboðsmaðurin hevði drukkíð kaffi saman við kirkjuráðnum, hetta sum Zakaris og Finnogi sjálvir hava skrivað um í Fjúrtaða, hvat skal tað til at koma við slíkum fjákavesini.

Nei, hevur Útvarpið verið heppið í sínum V-4 sendingum, so var tað alt annað enn tað síðsta leygardag — har var óvanliga illa fyrstað við tí tekniska partinum av sendingini.

Rætt skal vera rætt, har manglaði Niels Juel.

LESARABRØV

vóru til umrøðu í útvarpinum leygarkvöldið tann 31. jan. Tann eini maðurin vildi halda, at tey vóru av ógvuliga stórum týðningi, ja, at lesarabrov við dulnevi undir ofta var einasti máti til at fáa rétta skeivleikar í samfelagnum uppá.

Ein síða, ið eingin kom inn uppá — minnst eg rætt — var hvussu lesaraundirbúgning av lesarabrovum var, ella er. Hvussu stóru partur av lesarafjöldini lesur hesi brov.

Í øðrum londum hava teir frægd av at gera ymsar kanningar, hevði tað ikki verið ein roynd at t. d. útvarpið, ella eitt av bløðum, gjørdi eina kanning viðv. lesarabrovum?

Ein kundi so fingið svar uppá t. d.:

- 1) Hvarji bløð lesa tygum?
- 2) Lesa tygum øll lesarabrov ið standa í teimum bløðum, tygum lesa?
- 3) Lesa tygum bert tey, sum hava dulnevi undir, ella
- 4) Lesa tygum bert tey, sum hava navn og bústað skrivarans undir?
- 5) Hvussu er tygara metan av

manni, sum undir dulnevi spílir út navngivnan mann?

6) Hvussu er tygara metan av tí blaði, sum gevur seinast nevndu brovum innivist?

Fyri stuttari tíð síðani stóðu eini 4 lesarabrov í einari Dimmaletting, eitt av teimum við fullum navni og bústaði undir. Eg las hetta seinast nevnda, ikki hini.

Við hesum verður ikki sagt, at eg ongantíð lesi huldumanna-

brov, av og á lesi eg okkurt fyrir at siggja »standardin«, men sum heild tikið, haldi eg hann ligga nóg so nóðarlaga.

Millum onnur havi eg lisið nøkur um nýggja landsstýrsmannin, ið koma skal. Har hevur ikki verið sørt av illtingum, fleiri minus enn pluss — sosialistanna málagnid frá-roknað.

At maðurin verður útpeikaður, tí hann er sonur fyrrv. lögmann, tykist verða púra ógrundað. Ætlaði maðurin at gerast politikari, hevði hann helst ikki byrja við at lesa til verkfrøding.

Vildi hann verið »fars son«, hevði hann óivað sloppið uppí part útann at hava kært nakað serligt.

Maðurin hevur slitið sær til eitt virkismikið prógv, og síðani verið langt burtur í verðini og gjørt nýtslu av hesum prógvi. Talar hetta ikki til fyrinum fyrri mannin?

Okkum tørvar politikarar, sum við opnum eygum kunnu meta — og royna at greiða — samfelagsligar trupulleikar, og ikki dugi eg t. siggja, at vit hjálpa hesum monnum, hvørji teir so eru, og hvønn politiskan flokk teir halda seg til, við at hjálpa huldumonnum at blaka runubløkk eftir teimum, ella skulu vit yvirhøvur finna okkum í, at ónavngivin maður legst á navngivnan?

Glakksvík, tann 7. febr. 1970

Fischer Heinesen.

Lesarabrov tykjast nú einaferð at verða vorðin tann stóri mótin. Sum Holberg sáli, á sinni yrkti, í einari satiru um samtíð sína: Hver mand som med flid gik i lærdom til bunds, latin på papiret kun malte; med fransk, tysk med sin hund, og dansk med sin tjener han talte. — Hetta var tann góða og hamleysa satiran. Og sum tað var á Holbergs tíð, so er nú. Hvør maður við virðing fyrir sær sjálvum, skrivar nú lesarabrov frá hond. Tó mugu teir flestu hovundar til hesi lesarabrov kenna á ser, at lesararnir ikki taka lut í teirri virðing, teir hava fyrir sær sjálvum, tí tað kemur næstan ikki fyrir, at nakar leggurnavn til brovini. Tí nú er innihaldið ikki altíð so harmaleyst. Eins og nógv lesarabrov, ið hvussu so er tey politisku, lýsa teirra hovundar sum persónar við reinum og idealistiskum hugsjónum, so eru tað eisini tey ið fær ein til at otast yvir alt tað ónda, alt tað ónda, alt tað hatur og óvund sum býr í mongum sinni.

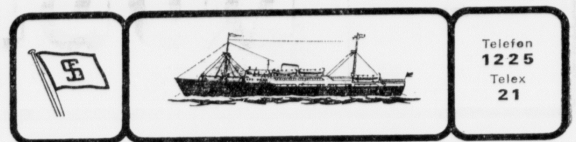
Næstseinstasta leygardag hevði útvarpið í V-4 sendingini ein frálíkar tótt ið kallaðist lesarabrov, har Tórfinn Snith, Ólavur Michelsen og Jógvaa Sundstein tjakaðust. Ólavur Michelsen frøddist, hvørja ferð hann fekk loyvi, at seta eitt lesara-

bræv í blaðið, har høvundin tordi at leggja navn til, og segði, at eingin útann teir á blaðnum vistu, hvussu nógv brov, við ógrundaðum og mangan ærskemmandi atfinningum móti sakleysum monnum, fóru í pappirkurvuna. Hvussu ber tað so til at tú, Ólavur, næstseinstasta leygardag og seinasta mikudag gav rúmd í 14. sept. fyrir tveimum so óndsinnaðum gallrøpum sum tey, ið vóru merkt Vágbingur og Klávus, og sum, saman við mangan bæði sakligari og ósakligari skrivning hesa seinastu tíðina, eru avleiðingar av tí ólukkisálga Suður-Fisk málinum? At tað fór at gangast við Suður-Fisk so sum tað gjørdi, mundi mangur hava varhugan av líka frá byrjan. Til at reka slík virki kreyst serkunnleiki. Tað ásanna sjálvt landsins hegstu myndugleikar, nú hvar tað teir hava fingið bæði ein danskan og ein norskan serfrøding í flakaframleiðslu at virka Føroyum í eitt ár. — So tann landbúkkann 14. Sept. nú seinast holvdi yvir lögtingsmenninar úr Vági, varð holvdi yvir sakleys hævur.

At svara Vágbingi og Klávus aftur, er ikki neyðugt. Menn sum kunnu skriva so andstyggiligt eru sjúkari í sininum, kunnu tí ikki verða tiknir fyrir fullt, og eru tí ikki svar verdir. Men tað er blaðið 14. Sept. ið skal hava huðfleingina. Aftaná at hava hoyrt tey vøkru orð Ólavs í V-4 sendingini, trúði ein ikki at hann vildi lata nakað so ljótt koma uppá prent. Men teir hava eirindaleyst vátka ser í Suður-Fisk málinum, og verða ongantíð lidnir við at stinga knívin í tað onna sárið, sum hetta mál er vorðið.

Teir gomlu grísku heimspekingsmennir egnuðu til eitt hugtak sum kallast etik. ið m. a. kann umsetast sum siðlara, ella læran viðvíkjandi tí at kunna meta um, hvat ið er gott og hvat ið er ógott, og er hetta evnið tann týðningarmiklasti tættur innan heimsspeki. Men ikki einans innan vísind sum júst nevndu eru tær etisku grundreglurnar av týðningi, øll hava vit brúk fyrir teimum í tí dagliga, um vit framvegis vilja liva í einum samfelag, har frískur moralur, góðir siðir og virðing fyrir øllum tí, sum livandi er, skulu valda. Ikki minst hevur ein blaðstjóri brúk fyrir hesum. Ein tosar ju beinleiðis um blaðetik. Eg vil tí ráða Ólavi Michelsen til at finna ein av heimsspekingunum fram; tó nýt ist tær ikki at fara heilt aftur til teir gomlu gríkkarnar. Tak bert tveir av okkara samtíðar heimsspekingum, sum tó nú eru

(Framhald á síðu 3)

Telefon
1225
Telex
21

Skip	Úr København	Úr Aalborg	Úr Halmstad	Úr Leith	Í Føroyum
BLIKUR	6.2.	4.2.			9.2.
FALKUR		13.2.	12.2.		18.2.
Norðvíkingur	13.2.				18.2.
BLIKUR	20.2.	17.2.			23.2.
Norðvíkingur	26.2.	24.2.	25.2.		2.3.
FALKUR				6.3.	9.3.

Vesturvarði ferur í Aalesund til Føroya millum 10. og 12. februar.
Umboð: Lauritz A. Devold.

PF SKIPAFELAGID FØROYAR

Tryggingarsambandið
FØROYAR

Føroya Kríggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóváttrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1466

Vit tryggja:

Bátar, skip, vøkur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar elga at tryggja í landsins egnu trygging.

Vit hava altíð á goymslu
alt tilfar til

blikksmíð
sanitet
hitaverk

DEMICH
Tlf. 1072 - Tórshavn

Verður sent um
alt landið

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tóg, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll slag av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

75 ár

(Framhald frá 1. síðu)

maður, tekur varamaður hansara tingess hansara.

Í 1948, tá landsstýrið av fyrst tan tíð verður skipað, verður Kr. Djurhuus landsstýrsmáður, og hevur hann sitið í landsinum í øll árin uttan í landsstýrinum 1963-67. Hann var lögmaður í 1950-58 og aftur í november 1968 eftir at lögmaður P. M. Dam doyri.

Umfamt hevur Kr. Djurhuus havt mong onnur álitisstørv um hendi, bæði sum sáknarstýrslimur, stýrslimur í Jarðaráðnum, Tryggingarsambandinum o.ø.

Tað hava verið tíðarskeið í politiska arbeiðsdegnum hjá Kr. Djurhuus, tá tað hevur staðið hart á hjá teimum, sum sotu við ábyrgðini, í slíkura tíð

um hevur hann roynst sum ein fastur og avgjörður politikari, heldur ikki var hann ræddur fyrir at taka avgerðir, sum ikki altíð vóru væl umtóktar, men sum hann metti vóru einastu røttu fyrir landsins tryggleika, og sumleiðis hevur hann havt hegni til tað umsitingarliga politiska arbeiðið — starv hansara sum sýslumaður man her hava havt stóran týðning.

Tað hava verið tíðir, tá Kr. Djurhuus og teir menn, sum Javnaðarflokkurin hava umboðað, hava staðið hvør á sínum bógvi í politiska leikinum og hogg hava víðhøvt verið skorp. Men tað hava eisini verið fleiri tíðarskeið, tá Javnaðarflokkurin hevur staðið í samarbeiði við Sambandsflokkinn og Kr. Djurhuus sum umboðandi sín flokk. Hesi tíðarskeið hava verið merkt av framburði og virkissemi í Føroyum.